

ядство. И когато нѣкой днесъ разказва за блаженството на онова старо време, той не познава ужасът на преживѣното дивашко състояние, — ужаси, които продължили хилядилѣтия.

* * *

Насилието и произвола надъчовѣшката личност не престанали и тогава, когато дивашкото състояние било изживѣно и се появили държавите.

Първите държави се управлявали отъ царе и владѣтели сънеограничена власть. Тѣзи владѣтели били пълни господари на имота и на живота на всѣки свой поданикъ и могли всѣки моментъ да го накажатъ, както искатъ. Историята на народите е пълна съпримѣри за правото на главата, на царя, на хана и т. н. да убива, да измъжча, да ограбва, който свой поданикъ иска и когато иска, безъ да отговаря за това предъ когото и да било. Това сѫ вършили и вършатъ и сега азиатските царе и владѣтели. Това сѫ вършли неограничените европейски монарси допреди нѣколко десетилѣтия. То е било вършено и въ България отъ старите и владѣтели. Вършено е било и презъ цѣлото турско робство, когато народътъ, като рая безправна, е изпитвалъ всичкия ужасъ отъ произвола на владѣтеля.

* * *

Дълго време е продължавало у народите и правото на бащата

да разполага свободно съ своите деца.

У старите римляни бащата считалъ семейството си за роби и го наричалъ фамилия, т. е. сборъ отъ слуги, роби. Той могълъ да убие или да прогони всѣки отъ членовете на своята фамилия.

У старите траки бащата могълъ да продаде дъщеря си за жена на когото иска. Могълъ е и да продава децата си за роби.

Робството е най-силниятъ свидетель за безправното положение на човѣка въ всички стари общества.

* * *

Старите народи сѫ въртели оживена търговия съ роби въпродължение на хиляди години. Нашите предходници въ България — траките — сѫ били дълго време като търговска стока за гърци и за римляни, а може би по-рано и за финикийци. Въ старо време победените народи почти безъ изключение давали хиляди роби за търговия. Най-немилостиви въ това отношение били старите асирийци. Тѣхните царе задигали цѣли тълпи отъ роби. Едни отъ тѣхъ тѣжчели и избивали, а други навързвали и ги водѣли като плячка отъ победите си. Цѣли племена били изскубвани изъ родните имъ огнища и откарвани въ робство.

Старите гърци и римляни открили големи пазари за роби. Тукъ докарвали роби отъ разните краища на тогавашния свѣтъ и ги